N°. 45. **WOENSDAG, den**

A°. 1837. **7den JUNIJ.**

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 2 Junij 1837.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van 4 Centen, 3 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 4 Junij 1837.*

Alzoo PRINS van AUKA, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om voor hem rekestrant van Zijne Majesteit den Koning te vragen, den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een perceel land gelegen aan de rivier boven *Saramacca*, grenzende aan weerszijde aan de *Miendrie Netie Kreek*, ter groote van 500 akkers met eene face van 30 kettingen.

Zoo worden hierbij al de genen die mogten sustineren beter regt te hebben, dan den rekestrant, de gelegenheid gegeven, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezes, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het rekest worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Administrative Policie.

De Procureur Generaal der Kolonie *Suriname* brengt, krachtens daartoe bekomene magtiging van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, ter kennis van de Ingezetenen:

1°. Dat de uitreiking der tabellen tot *opneming van den Staat der Bevolking*, overeenkomstig de bepalingen der Publicatie van 24/29 April dezes jaars (Gouvernements-Blad sub n°. 3), *in plaats* van op den 8sten, *eerst op den 26sten en volgende dagen dezer Maand*, onder het onmiddelijk toezigt der thans aanwezige Wijkmeesters, zal geschieden;

2°. Dat de uitreiking dier tabellen, volgens de bij dezelve Publicatie *vastgestelde nieuwe Wijkverdeeling*, *Wijk voor Wijk*, te beginnen met de nieuwe Wijk sub Litta. A, zal plaats hebben.

3°. Dat de termijn van *veertien dagen*, binnen welken de bedoelde tabellen ingevuld en de nieuwe nummers, met de letter der nieuwe Wijk, *in dier voege* voor de bebouwde en onbebouwde Erven moeten worden gesteld, als bij de gezegde wet is bepaald, zal gerekend worden *van den dag, waarop*, achtereenvolgens, in iedere Wijk, de uitreiking der tabellen door Wijkmeesters zal zijn bewerkstelligd; — en

4°. Dat, zoo ten aanzien der invulling van dezelve tabellen, als met betrekking tot het behoorlijk plaatsen der nieuwe nummers, de nog verlangde, inlichtingen bij Wijkmeesters kunnen worden verkregen.

Paramaribo, den 6 Junij 1837.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 8sten *April* 1837.

Nederlanden.

BREDA, 7 April.

Sedert onderscheidene jaren is de kolonie Algiers het onderwerp geweest van velerlei beschouwingen. Nu eens werd de inneming en vernietiging van het roofnest als een schitterend wapenfeit en als een in de gevolgen onberekenbaar nuttig en gelukkig voorval geprezen; dan weder werd dezelfde daad als eene treurige en onheilbarende nalatenschap van het gevallen koningshuis beoordeeld; maar dien ondanks bleef men Algiers voor Frankrijk behouden. Alleen de wijze van behoud, en de middelen om daarvan voordeel te trekken werden het onderwerp van nadere en rijpere overwegingen. De vraag bleef hangen, of slechts de kusten door militaire posten zouden bewaard worden, of dat eene volstrekte kolonisatie zou worden ingevoerd, die, tot naar de binnenlanden reikende, aldaar verbroedering en handelsgemeenschap, verlichting en welvaart zou aanbrengen. Het gevoelen eener uitgebreide kolonisatie scheen de overhand behouden te hebben; zelfs de opdragt ten tweeden male van het gouverneurschap aan den maarschalk Clausel scheen dit te staven. Op de wegslepende voordragt van het handelsbelang van Zuid-Frankrijk, wist een Marseillaansch afgevaardigde zijn gevoelen te doen bovendrijven bij de Kamer; en voortaan was het lot van Algiers, zoo het scheen, beslist. Doch ziet, de neêrlaag voor de muren van Constantine heeft alles op het spel gezet. Hoort men den rapporteur Janvier, die de uitvoering blaamt, zonder het ministerie daarvan te beschuldigen, dan wordt het twijfelachtig, of men de kolonie al of niet behouden moet; zes millioen franken kost reeds de bezetting der kust, zonder nog voordeel voor het land te hebben opgeleverd! De brochure van den Maarschalk Clausel (zoo men beweert door een ander voor hem opgesteld), schijnt de hartstogten van het bewegelijk gemoed eener ligtvaardige en onnadenkende Natie meer te zullen opwekken, dan de geheele behandeling van het vraagstuk tot behoorlijke oplossing te brengen. Wat zal nu de kamer doen? De Engelschen, altijd naijverig op Frankrijks bezitneming dier kusten, zullen niet achterlijk blijven in het bemoeijelijken van een gerust bezit; overigens wenschelijk in het belang van verlichting en handel, alsmede in het belang van eene herstelling van het evenwigt der zeemagten in de Middellandsche zee. De aanbieding van tachtig millioen franken door de Vereenigde Staten aan Frankrijk gedaan, voor het afstaan der haven van Oran; de gedurig in de kamers hernieuwde beraadslagingen over het behoud, of over het verlaten van Algiers, en de jongste rampspoeden, zullen misschien het voorstel smakelijk maken. Indien men in Frankrijk eenige geneigdheid heeft, om, in vereeniging met Amerika, die kust te bezitten, zou er mogelijk middel zijn, om een tegenwigt te geven aan de overmagt van Engeland in de Middellandsche zee. Ieder wil daar iets te zeggen hebben: Rusland heeft er ten vorigen jare van den koning van Sardinie een eilandje gekocht; zelfs Belgie heeft daarover onderhandeld. Nederland heeft in de Middellandsche zee geen vast punt; doch behoeft dat ook niet. De omvang van ons vaderland en deszelfs staatkunde gebieden hetzelve, zich uitsluitend te bepalen bij onze Oost- en West-Indische bezittingen, wier verafgelegenheid en rijkdom genoegzame magtsontwikkeling vorderen tegenover den naijver en de wangunst van vreemden, vooral van de Engelsche natie, dan dat wij door bezittingen elders, gelijk als in de Middellandsche zee, ons zouden wikkelen in de strijdige belangen der Groote Mogendheden, waarbij wij voor ons weinig voordeel zouden hebben. Het schrijven uit Parijs »dat niets anders de openbare aandacht aldaar boeit, dan de maarschalk Clausel, die door zijn vlugschrift het vraagstuk over Algiers op nieuw heeft opgeworpen; dat de drukpers die zaak als in het naauwst verband tot de nationale eer beschouwt, en dan het besef, dat die overwinning vroeg of laat zou moeten prijs gegeven worden aan de roofzucht der Engelschen," heeft ons tot bovenstaande beschouwingen aanleiding gegeven.

— De duitsche bladen geven thans eene biographie van den beijerschen staats-minister van Rudhart, die in den laatsten tijd geroepen is om den graaf Armansperg in het moeijelijke beheer der aangelegenheden van Griekenland te vervangen, en van wiens kunde en wijsheid men algemeen gunstige uitkomsten voor het lot van dit rijk verwacht. Wij laten hieronder een uitreksel uit genoemde levenschets volgen:

»Ignatius Rudhart, tegenwoordig staatsminister van Griekenland en Beijeren, is den 12den Maart 1791 te Weismain, een stadje van den Boven-Main, geboren; zijn vader was daar directeur van policie. Hij heeft nog een broeder te Bamberg, die hoogleeraar in de geschiedkunde en vrij voordeelig bekend is door onderscheidene memorien die hij over den toestand van Beijeren geschreven heeft en door eene levensbeschrijving van den staatskanselier Thomas Morus.

»Ignatius Rudhart volbragt zijne studien te Landshut, alwaar hij in 1810 den graad van doctor in de regten bekwam, en in het volgende jaar, naauwelijks 20 jaren oud zijnde, werd hij door den groothertog, aartshertog Ferdinand, tot hoogleeraar in de geschiedkunde en het regt aan de hoogeschool te Würzburg aangesteld. Toen, in 1814, Tyrol aan Oostenrijk werd teruggegeven en Würzburg aan Beijeren, kwam, ten gevolge der gebeurtenissen, de baron Lerchenfeld, destijds eerste regerings-president te Innsbruck, en thans minister van staat, te Würzburg terug; deze leerde aldaar den heer Rudhart kennen, en riep

hem, toen hij door het ontslag des graven von Montgelas minister van financien werd, te Munchen bij zich en gaf hem den titel van raadsman des vice-generaals; in 1819, werd de heer Rudhart tot staatsraad bij het ministerie van finantien en van koophandel benoemd. In 1823 werd hij naar Baijreuth gezonden, in hoedanigheid van directeur des bestuurs, en vervolgens naar Ratisbona, in 1826, om daar dezelfde functien waar te nemen. Hij is voor de derde maal getrouwd, is vader van eene talrijke familie en bezit een aanzienlijk vermogen. Op nieuwejaarsdag van 1832, begiftigde koning Lodewijk hem met het ridderkruis der Beijersche Kroon en benoemde hem tot regeringspresident te Passau in den Neder Donaukreits. Te Werdenfels heeft hij zich eene prachtig buitenverblijf in een zeer romantische streek laten bouwen. Sedert lang had de akademie van geschiedkunde te Munchen hem haar lidmaatschap aangeboden; in 1822, was hij commissaris der regering, en in 1825, 28, 31 en 34 blonk hij door zijne welsprekendheid in vier achtereenvolgende zittingen uit, en plaatste zich aan de spits van alle redenaars, waarop Duitschland kan bogen. Als meesterstukken van hem worden beschouwd de wets-ontwerpen op de civile lijst, dat op de begrooting voor het krijgswezen, op de vrijheid van industrie en op de censuur; hij onderscheidde zich evenzeer door zijne kennis en geleerdheid in de geschiedenis van het publieke, als in die van het bijzondere regt. Men heeft aan hem te danken het groote statistieke werk over het koningrijk Beijeren, eene regtsgeleerde encyclopedie, aanmerkingen op de Napoleontische wetgeving, proeven van onderscheidene staatsregelingen, de geschiedenis der Beijersche Staten, eene verhandeling over de censuur der dagbladen en een aantal andere belangrijke werken, waarvan er verscheidene in andere talen zijn overgebragt.

»Gedurende zijn beheer te Ratisbona en te Passau, legde hij den grootsten ijver aan den dag voor de stoomvaart op den Donau, eene aangelegenheid die van zulk een groot gewigt voor beide die steden is; in één woord, hij besteedde zijne buitengewone groote geestvermogens aan al wat wezenlijk nut aan zijn land kon aanbrengen."

Frankrijk.

PARIJS, 4 April.

De *Moniteur* behelst de volgende ordonnancie des Konings.

Wij; Lodewijk Philips Koning der Franschen,

Overwegende dat krachtens de bepalingen der verklaring van 1682, als fundamenteel grondbeginsel in het publiek regt des Koningrijks aangenomen is, dat *het hoofd der Kerk en de Kerk zelve geene magt verkregen hebben anders dan over de geestelijke zaken, en geenszins over de tijdelijke of burgerlijke aangelegenheden;* dat, dienvolgens, indien de bisschoppen van het Koningrijk bevoegd zijn om, met betrekking tot de daden van ons gezag, die het tijdelijk belang hunner kerk raken, ons de voorstellingen in te dienen, welke zij als regtvaardig en nuttig beschouwen, zij deze bevoegdheid niet door middel van herderlijke brieven kunnen uitoefenen, omdat deze geene andere strekking moeten hebben, dan om de geloovigen wegens de hun voorgeschrevene Godsdienstige pligten te onderrigten;

Overwegende, dat de Aartsbisschop van Parijs, in een herderlijk geschrift, betijteld: *Verklaring, gerigt aan allen die regt en belang hebben, of later zullen hebben, om daarvan kennis te nemen,* door hem aan het kapittel der hoofdstad medegedeeld en aan al de Pastoors van zijn Bisdom gezonden, geprotesteerd heeft tegen onze Ordonnantie van 13 Augustus 1831; krachtens welke de in verwoesting liggende gebouwen van het aloude Aartsbisschoppelijke paleis, als eigendom van den Staat, tot slooping zijn in verkoop gesteld, en voorstellingen gerigt heeft tegen de op ons bevel den 23sten Februarij jl. plaatsgehad hebbende aanbieding eener concept wet, ten doel hebbende om aan de stad Parijs de terreinen en het erf van gezegd Paleis af te staan; dat door deze, in hoedanigheid van Hoogepriester gedane, protesten en voorstellingen, bij eene uitsporigheid en regts overweldiging bedreven, en de wetten des Koningrijks overtreden heeft;

Overwegende, dat, in hetzelfde herderlijke geschrift, de Aartsbisschop van Parijs, beweerende te handelen *krachtens zijne kanonnieke vestiging, wijding en in bezit stelling, als voogd, wachter, bewaarder en verdediger der aan zijne kerk verhypothekeerde goederen,* de overgave der gezegde terreinen en erf gevorderd heeft als een deel uitmakende van het *erfgoed der kerk van Parijs.*

Dat, op deze beweeggronden, en als eigendom der kerk, terreinen en erven, die aan den staat behooren, geregtelijk wedereischende, hij het gezag der hiervoren genoemde wetten heeft miskend, die de geestelijke goederen met de domeinen van den staat vereenigd en aan denzelven een eigendoms-regt gegeven hebben, hetwelk zelfs niet door de bij het konkordaat van 1801 toegestane verpandingen, en de organieke artikelen van den 18den germinal 10de jaar is gewijzigd geworden; in welke verpandingen zelfs de Aartsbisschoppelijke en Bisschoppelijke Paleizen niet zijn begrepen geworden; dat hij evenzeer van het constitutioneele charter, hetwelk alle eigendommen, zonder onderscheiding dergenen welke men nationaal noemt, onschendbaar heeft verklaard, en van de wetten, die de aanranding op deze onschendbaarheid verboden hebben, het gezag heeft miskend;

Overwegende, dat de aartsbisschop van Parijs, hetzij door opgemelde verklaring aan het kapittel der hoofdstad mede te deelen, hetzij door de aankleving van gezegd kapitaal aan te nemen en publiek te maken; hetzij door te verklaren dat bij *eene verpligting van bisschoppelijke solidariteit heeft vervuld in het, door de nieuwe concept-wet,* welke wij aan de Kamer der gedeputeerden hebben doen aanbieden, *gekrenkt en benadeeld belang van al de kerken,* een misbruik van magt heeft gepleegd;

Overwegende, dat het kapittel der hoofdstad, door de verklaring van den aartsbisschop van Parijs, en al de daarin uitgedrukte beweeggronden aan te kleven, zich de daarin vervatte misbruiken heeft toegeeigend, en bovendien een misbruik van magt heeft gepleegd, door eene beraadslaging te voeren over zaken, die niet tot deszelfs bevoegdheid behooren, en door de gezegde beraadslaging in deszelfs notulen te doen registreren;

Op het rapport van onzen Groot-Zegelbewaarder, Minister-Secretaris van Staat bij het departement van Justitie, der eerediensten;

Gehoord onzen Staatsraad;

Hebben wij bevolen en bevelen hetgeen volgt:

Art. 1. Er is misbruik in de verklaring van den Aartsbisschop van Parijs, gedagteekend van den 4den Maart 1837, en in al de handelingen, die gediend hebben om haar werking en openbaarheid te geven.

De gezegde verklaring is en blijft vernietigd.

Art. 2. Er is misbruik in de beraadslaging van het kapittel der hoofdstad, gedagteekend van den 6den Maart 1837, houdende aankleving van de verklaring van den aartsbisschop van Parijs; mitsgaders in het registreren dier beraadslaging in de notulen van het kapittel.

De gezegde beraadslaging is en blijft vernietigd: de registratie die van dezelve in de notulen is geschied, zal beschouwd zijn als van nul en geene waarde.

Gegeven te Parijs den 21sten Maart 1837.

(*Get.*) LODEWYK PHILIPS.

Van wege den Koning: PERSIL.

Advertentiën.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 2den dezer, de Sloep *Colector*, onder Deensche vlag, Kapt. P. SIMMONS, van *St. Eustatius*; Passagier: de Heer Chirurgijn 2de klasse E. C. CUSIN.

UITGEKLAARD.

Den 3den dezer, het Schip *de jonge Willem*, Kapt. W. HASSELAAR; lading: 392 vaten Suiker, 50 balen schoone Katoen en 4792 ℔. Koper.

Den 5den, het Schip *Catharina Anna Helena*, Kapt. F. H. ZEYLSTRA; lading: 388 vaten Suiker, 26 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen, 1590 ℔ Koper en 850 ℔ Tin. — Beiden naar *Amsterdam*.

Den 6den, de Schoener *Dolphijn*, Kapt. G. ELLART, naar het Opper-district *Nickerie*.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.